

optagen paa det her foreliggende Lovforslag. De Udtalelser, som ere fremkomne under de foregaaende Forhandlinger og ogsaa i Dag, turde vidne tilstrækkeligt om, at denne Lov kan have nok at gøre med at bære sig selv, og hvis den i Tilgift her til skulde slæbe  $\frac{1}{2}$  Million igennem yderligere til en Foranstaltning, hvis Nytte er saa tvivlsom, tror jeg, det vilde overstige dens Kræfter. Derfor tillader jeg mig meget at fraraade at vedtage det stillede Ændringsforslag.

Forskellige ærede Medlemmer have endnu ved 3die Behandling gentaget de Betæneligheder, der fandt et saa fyldigt Udtryk ved 2den Behandling. Jeg beklager selvfølgelig, at de foregaaende Forhandlinger ikke have været i Stand til at overbevise disse ærede Medlemmer om Holdbarheden og Forsvarligheden af de Foranstaltninger, de have udtalt sig imod. Jeg kan for mit Vedkommende kun gentage, at jeg er overbevist om, at de her foreslaaede Arbejder ikke blot ere fuldt forsvarlige, men ogsaa efter alt, hvad der foreligger, og hvad man er i Stand til at bygge paa, ville gøre den tilsigtede Nytte. Jeg skal derfor endnu en Gang tilraade at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

**Ordføreren (Andersen-Nygaard):** Efter disse Udtalelser af den højtærede Minister, maa jeg indtrængende bede det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen) om at tage de af ham stillede Ændringsforslag tilbage. Der har gennemgaaende været udtalt saa stor Sympati for Moleanlægget, at det vilde være beklageligt, om vi skulde ende med at forkaste det. Efter de velvillige Udtalelser, der ere komne frem, har det ærede Medlem al Grund til at haabe og vente, at Hirtshals, naar vi atter ad Aare komme til at beskæftige os med Anlæg paa Vestkysten, vil komme i første Række.

Hvad angaar de mange Tvivl, der atter i Dag ere udtalte om det foreliggende Forslag, kunde det lige saa lidt falde mig ind som den højtærede Minister nu at genoptage en Forhandling derom og søge at imødegaa de mange fremkomne Betæneligheder. Men der er dog en Udtalelse af det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), hvorom jeg dog skal udtale et Par Ord. Han sagde: Høfderne gøre ingen Nytte for Fiskerne, og Dampskibet „Vestkysten“ vil kunne benytte Kanalen selv uden de foreslaaede Høfder. Jeg vil bede det ærede

Medlem om at læse Vestkysthavnkommissionens Betænkning efter, saa vil han komme til det Resultat, at den siger med rene og klare Ord, at vi ikke kunne holde Kanalen aaben, medmindre vi gaa til Høfdeanlæg paa den nordre Tange. Skulle vi fremdeles holde den aaben med Uddybningsmateriel, maa der anskaffes en større Uddybningsdamper til, og i denne Betænkning er man — som jeg gjorde Rede for forleden Dag — kommen til det Resultat, at skulle vi holde Kanalen aaben udelukkende ved Uddybningskibe, vil det blive meget dyrere end ved de foreslaaede Høfder ved den nordre Tanges Sydspids. Det er blevet sagt Gang efter Gang, at nu har Kanalen kunnet holde sig aaben i saa lang en Aarrække, saa maa den ogsaa nok kunne det fremtidig; Fiskerne ville alligevel fuldt ud kunne benytte Kanalen som Tilflugtssted, og det vil Redningsdamperen „Vestkysten“ ogsaa. Det minder lidt om Historien om en Mand, der var bleven frataget nogle Lodder til en Decimalvægt, fordi de vare undervægtige, og saa ikke kunde forstaa det, thi nu havde han brugt dem i 40 Aar, og der havde aldrig været noget i Vejen med dem tidligere. Men Sagen var, at de havde været benyttede for længe, saa at de ved Slid vare bleve undervægtige. Det passer godt paa den nordre Tange. Kanalen har nu kunnet holdes aaben i en lang Aarrække, men er efterhaanden bleven opslidt, og det afslidte har lagt sig i Sejlløbet og har gjort det besværligt for Uddybningsdamperen at holde det aabent, og i Længden vil det blive ufremkommeligt. Det er det, Kommissionen har ment kunde ændres ved at bygge Høfderne paa den nordre Tange. Saa vil Afslidningen holde op, og Uddybningsdamperen kunde holde Løbet aabent. Derfor tror jeg, at det vilde være absolut urigtigt at betragte det som noget unyttigt for Fiskeriet. Na, erklærer man rent ud, at man ikke har Spor af Tillid til de sagkyndiges Teorier, saa hører al Forhandling op, men vi maa i dette Øjeblik gaa ud fra, at deres Forudsætninger ville vise sig rigtige, og det faa vi nu Lejlighed til at konstatere ved at gennemføre Forslaget om Høfderne paa den nordre Tanges Sydspids. Vise deres Forudsætninger sig da urigtige, er for mig først Tiden kommen til at mene, at man har Ret til at bebrejde dem noget og sige, at det hele er uholdbart og forfejlet. Og derfor ønske vi, at det Forsøg maa gøres, inden vi gaa bort fra Høfdebygningen. Og saa haabe vi, at det maa føre til et